

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715201849
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5715201849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa M. F., nar. X.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matky G. N., rod. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Z. D. XXXX/X, Z., v súčasnosti K. XXX, C., okres Z., právne zastúpenej JUDr. Miriam Podhradskou, advokátkou, so sídlom v Z., A. S. XXXXX/XX a otca S. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XXX, D. T., okres T. nad D., v súčasnosti O. X/XX, Z., právne zast. JUDr. Jánom Repáňom, advokátom, so sídlom M.R.N. XX, Z., maloletá bytom ako matka v konaní o návrhu matky, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/57/2015-208 zo dňa 19.2.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním o určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, určenie nedoplatku na výživnom a úprave styku, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril mal. M. F., nar. X.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi uložil povinnosť platiť na maloletú M. F., nar. X.XX.XXXX výživné vo výške 200,- Eur mesačne od 1.2.2015, z toho bežné výživné 170,- Eur mesačne k rukám matky a 30,- Eur mesačne na tvorbu úspor na osobitný účet maloletej zriadený matkou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok na výživnom od 1.2.2015 do 31.1.2016 v celkovej výške 1.800,- Eur, z toho bežné výživné 1.440,- Eur a úspory 360,- Eur súd otcovi povolil splácať v splátkach po 50,-Eur mesačne, z toho 40,- Eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným a 10,- Eur mesačne na osobitný účet maloletej počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Uložil matke povinnosť zriadiť maloletej osobitný účet na príjem časti výživného na tvorbu úspor a oznámiť písomne jeho číslo otcovi v lehote najneskôr do sedem dní od jeho zriadenia. Na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletej je potrebný súhlas súdu. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou M. F., nar. X.XX.XXXX každú párnú sobotu a každú párnú nedeľu v kalendárnom roku vždy od 9,00 hod. do 17,00 hod. nepretržite bez prítomnosti matky. Otec si maloletú prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloletú na styk riadne pripraviť a styk otca s maloletou umožniť. Rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozsudku okresný súd poukázom na ust. § 28, § 36, § 62, § 64, § 75 - § 77 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie konštatoval, že mal preukázanú osobnú každodennú starostlivosť o maloletú M. zo strany matky od odchodu zo spoločnej domácnosti v rodinnom dome jej rodičov, prostredie pre výchovu, starostlivosť a zabezpečenie zdravého vývinu je priaznivé a vhodné, pričom kolízny opatrovník nezistil žiadne nedostatky.

Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal zo zásady rovnakej životnej úrovne rodičov a dieťaťa, keď rozsah výživného v účinnom Zákone o rodine výslovne stanovené nie je, vyplýva však zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by dieťaťu rodičia zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Zohľadnil individuálne odôvodnené potreby mal. M., ktoré sú dané jej nízkym vekom, uspokojovaním hlavne bežných hmotných potrieb ako sú strava, oblečenie, obutie, hygienické a kozmetické potreby, hračky a v poslednom období aj na lieky pri opakovaných ochoreniach. Tiež prihliadol aj na to, že čas je krytý prídavkami na dieťa a že matka si osobnou starostlivosťou a zabezpečovaním jej každodenných potrieb čiastočne plní svoju vyživovaciu povinnosť.

Skúmaním možností a schopností otca súd zistil, že jeho priemerný mesačný príjem je skoro 900,- Eur a je preto opodstatnené, aby z tohto príjmu bolo prispievané nielen na bezprostredné potreby a výživu, ale aj na vytváranie úspor v prospech mal. M., keď nemá iné vyživovacie povinnosti k maloletým deťom alebo k manželke. Úspory môžu byť využité v budúcnosti napr. na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, každodenných potrieb v prípade straty zamestnania otca, podstatného zníženia jeho príjmu a podobne. Splácanie úverov na zakúpenie bytu nemožno úplne pokladať za nevyhnutný výdavok, lebo mal kde bývať, u svojich rodičov mal dostatok priestoru, mohol kúpiť menší byt, i keď na druhej strane chápe potrebu osamostatniť sa. Avšak aj pri zohľadnení splátok spolu 249,35 Eur a výdavkov bytu 252,66 Eur mu ostane dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie jeho každodenných potrieb tak, aby nebola ohrozená jeho doterajšia životná úroveň. Matka musí z príjmu cca 200,- Eur prispievať svojim rodičom a zabezpečiť potreby seba a maloletej. Životná úroveň otca je podstatne vyššia a z nej sa primeraným dielom musí dostať aj maloletej dcére.

Výživné určil od 1.2.2015, od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala návrh, keď vychádzal z toho, že výživné sa platí mesačne a súd považuje za prirodzené a spravodlivé zvýšiť výživné od prvého dňa mesiaca, v ktorom bol návrh podaný. Pri takto upravenom výživnom otcovi vznikol nedoplatok 1.800,- Eur, ktorý povolil splácať v splátkach po 50,- mesačne.

Súd rozhodol aj o úprave styku otca s mal. M. ako súčasťou rodičovských práv a povinností tým, že nezistil žiadne dôvody brániace otcovi alebo maloletemu v stretávaní sa z hľadiska optimálneho vývinu a dôležitého vzoru otca, je stretávanie dôvodné. Pri rozhodovaní starostlivo posúdil časové vymedzenie stretávania, zobral do úvahy vek maloletej, jej režim, doterajšie stretávanie, okolnosti na strane rodičov a ich vzájomný vzťah. Je potrebné, aby otec naďalej trávil čas s dieťaťom, aby sa nepretrhlo doterajšie puto.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 146 ods.1 písm. a) O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, určenie nedoplatku na výživnom a o úprave styku podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom odvolaní poukázaval na to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Jediná vec, ktorou sa súd správne vysporiadal je, že dcéru zveril do starostlivosti matky, nakoľko on je profesionálny vojak a jeho pracovného zaradenie a nasadenie by sa v plnej miere zatiaľ nezlučovalo so všetkou nevyhnutnou starostlivosťou o maloletú. Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti, súd prvého stupňa nereálne zhodnotil jeho zárobkové schopnosti a možnosti. Pri jeho najbližšom mesačnom zárobku do 900,- Eur a skutočne nevyhnutných nákladoch pri takto vysokom určenom výživnom mu neostane ani na najzákladnejšie ľudské potreby ako je strava, hygiena, základné ošatenie. Byt, v ktorom teraz býva, kupoval do svojho vlastníctva s tým, že v ňom bude bývať spolu s dcérou a jej matkou ako jedna rodina. Javí sa mu ako scestný argument prvostupňového súdu o tom, že má bývať u rodičov alebo v menšom byte. Čo sa týka výživy do času, kým sa matka s dcérou neodťahovali k jej rodičom, mali u neho, resp. v Martine zabezpečené všetky služby a potreby. Strava, ošatenie a najmä všetky potreby maloletej boli 100 % zabezpečené z jeho strany a k tomu sa maloletej ako i matke dostávalo nezištnej podpory vecnej, ako i finančnej zo strany jeho rodičov. K tomu ešte začala dávať pravidelne k rukám matky extra 50,- Eur ako ďalšie výživné na maloletú. Popieral tvrdenie matky maloletej o tom, že má problémy s alkoholom a následne so správaním. Tvrdenia matky dieťaťa sú len vyfabulované v snahe očierniť ho pred súdom a

vykresliť ho ako človeka a najmä otca, ktorý si nezaslúži nič iné, len platiť na dcéru a takmer vôbec sa s ňou nestýkať. Nikdy nebol trestaný ani priestupkovo riešený. Nebol disciplinárne riešený ani pokarhaný v rámci svojho zamestnania. V práci je zaradený do opravárenského dielu, kde každodenne sadá za volant nielen osobných vozidiel, ale aj iných špeciálnych vozov, kde sa vykonávajú dychové skúšky na alkohol. V čase voľna hrá amatérsky volejbal za jeden z miestnych turčianskych klubov, ktoré pôsobenie vylučuje požívanie alkoholu. Čo sa týka jeho výdavkov, tak tiež všetky riadne zdokladoval, pričom na druhej strane matke stačilo predložiť zopár bežných pokladničných blokov za nákup potravín a detskej výživy. Podľa jeho názoru sa súd nesprávne postavil k problematike matkiných príspevkov do ich súčasnej domácnosti. Všetky tvrdenia matky a predkladané listiny sú len účelové a realizované v snahe vytĺcť z neho čo najviac peňazí. Podľa jeho názoru dcérka netrpí žiadnou chorobou, nemá zdravotné problémy, ktoré by predstavovali zvýšené náklady na obstaranie liekov. Podľa jeho názoru výška výživného určená prvostupňovým súdom nie je dôvodná, nevychádza z odôvodnených potrieb dieťaťa a už vôbec nie zo schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča. V tejto časti žiada odvolací súd, aby zmenil rozhodnutie a určil nižšiu výšku výživného v sume okolo 100,- eur mesačne.

Na záver rozporoval súdom určenú dobu stretávania sa s maloletým dieťaťom, nakoľko tento rozsah považuje za neprimerane nízky. Súd určil len zanedbateľný rozsah stretávania sa s dcérou. On je plne pripravený a schopný zabezpečiť maloletej dcére starostlivosť v krásnom čisto byte, kde má kvantum hračiek, svoju postieľku. Maloleté dieťa už nie je úplne malé, je naňho zvyknuté a má k dieťaťu silný citový vzťah, preto sa mu javí ako schodná cesta aj tá, že u neho maloleté dieťa raz za dva týždne cez víkend prespí a z toho dôvodu navrhoval odvolaciemu súdu, aby zmenil napadnuté rozhodnutie aj v tejto časti a rozšíril dobu styku jeho dcéry s maloletou.

K odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdiť podľa § 219 O.s.p., pretože je vecne správne a odvolanie otca nie je dôvodné. Vo svojom vyjadrení uviedla, že otec v podanom odvolaní opakuje skutočnosti a tvrdenia, ktoré predniesol, resp. ktoré boli predmetom dokazovania prvostupňového súdneho konania. Prvostupňový súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré otec uvádza vo svojom odvolaní, otec žiadnu novú skutočnosť neuvádza a ani na nič nové nepoukazuje. Odvolanie otca je založené prevažne na jeho subjektívnej nespokojnosti s rozhodnutím a postupom súdu pri vyhodnocovaní skutkových okolností veci. Má za to, že prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, úplne zistil skutkový stav a riadne sa vysporiadal so všetkými zistenými skutočnosťami, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne, pričom dospel k správne a spravodlivému súdному rozhodnutiu. Rozhodnutie súdu považuje za presvedčivé a dostatočné. Prvostupňový súd zobral správne do úvahy všetky relevantné okolnosti tak na strane maloletej dcéry otca, ako aj na strane matky. Poukázala na vyjadrenia postojov kolízneho opatrovníka, ktorý v plnom rozsahu navrhol vyhovieť žalobnému návrhu matky na zvýšenie výživného, pričom sumu zvýšeného výživného ponechal na zváženie súdu. Opätovne dala do pozornosti fakt, že sa osobne stará o maloleté dieťa, žije u svojich rodičov. O maloletú sa stará aj za pomoci rodičov, ktorým platí za bývanie pre seba a maloletú čiastku 150,- Eur mesačne. Pokiaľ by sa chcela osamostatniť od rodičov a prenajať si čo i len jednoizbový byt, za prenájom by zaplatila minimálne 300,- Eur mesačne. Jej rodičia nemajú dosť peňazí na to, aby ju vyživovali aj jej dcéru. Pomáhajú jej zabezpečením bytových potrieb a aj pri starostlivosti o dcéru. Ona nedosahuje žiadny príjem, poberá len rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Pracovať nemôže sa osobne stará o maloleté dieťa. Ďalej uviedla, že nepožíva alkohol, nefajčí, nemá žiadnu poisťku, svoje výdavky znížila na minimum, aby sa slušne mohla postarať o maloleté dieťa a prispieť rodičom na bývanie a stravu. Neostáva jej na pokrytie základných životných potrieb, nemá z čoho dcére založiť poisťku, sporiť jej, umožniť kultúrne či športové vyžitie. Otec maloletého dieťaťa na rozdiel od matky pracuje, poberá príjem z pracovného pomeru v sume 1.100,- Eur mesačne. Nie je mu zverené osobne žiadne dieťa, o nikoho sa osobne nestará, je zdravý, v produktívnom veku, nič mu nebráni pracovať a dosahovať zvýšený príjem. Poukázal aj na konanie vedené na Okresnom súde Martin pod č. 5C/63/2016 o určenie príspevku nevydatej matky, kde uvádza, že otec v byte nežije sám, ale už niekoľko mesiacov s ním žije v spoločnej domácnosti jeho priateľka, ktorá pracuje, má príjem a prispieva na domácnosť. Otec maloletého dieťaťa rozhodne nie je v situácii, v akej sa vykresľuje v podanom odvolaní. Všetky náklady na domácnosť platí sám, že ho kupoval kvôli matke, kupoval ho ako investíciu, získal výhodný úver a byt je drahो zariadený. Tento by mohol vymeniť za menší, prenajať a podobne. Taktiež nie je pravdivé, že by sa otec niekedy staral o matku a dcéru počas súdneho konania, zakupoval jej stravu, ošatenie, nákupy a že ju živil, ako aj dcéru počas súdneho konania. Nikdy jej nedával 50,- eur extra navyše. Už počas súdneho konania začal platiť na maloletú čiastku 50,- Eur ako

výživné. Dôvodom podania návrhu na úpravu práv a povinnosti k maloletej dcére bol fakt, že s otcom maloletého dieťaťa už spolu nežili, nevedli spoločnú domácnosť, otec matke nič neplatil, nestaral sa o ňu, napadol ju fyzicky, psychicky ju deptal, čo bolo aj dôvodom podania návrhu. Čo sa týka požívania alkoholických nápojov, tak otec maloletého dieťaťa je síce zaradený v opravárenskom oddieli, avšak vozidlá len opravuje, nešoféruje ich. Ohľadom stretávania sa otca s dcérou uviedla, že to bola práve ona, ktorá iniciovala styk otca s dcérou, mala záujem rozvíjať a upevňovať ich vzájomný vzťah. Otec však dohovorené stretnutia s dcérou ruší, opakovane ich vynecháva. Maloletá dcéra k otcovi nemá vytvorený vzťah, preto prespávanie u neho počas nocí aj vzhľadom na jej útlý vek neprichádza do úvahy. Plne sa stotožnila s právnym názorom prvostupňového súdu, ktorý v odôvodnení rozsudku konštatoval, že otcovou prvoradou povinnosťou je platenie výživného.

Kolíznym opatrovníkom maloletej sa k odvolaniu otca proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a postupom v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania, ako aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať právne závery. Keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené aj v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti a skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.